

ชื่อโครงการ ข้อมูลพื้นฐานการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศและการใช้ภาษาต่างประเทศในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้

ชื่อผู้วิจัย นายสุใจ ชุมนุมนณี

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้ และเพื่อศึกษาความต้องการและระดับการใช้ภาษาต่างประเทศของนักเรียนนักศึกษาในสถาบัน
การอาชีวศึกษาภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหาร ผู้สอนภาษาต่างประเทศ และผู้เรียน จาก
สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคใต้ 1-5 จำนวน 70 คน การดำเนินการวิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน 3 ชุด
วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ จัดลำดับความถี่ แล้วนำเสนอโดยการบรรยาย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ผู้บริหาร ภาษาหลักที่ใช้ในการสอนคือภาษาอังกฤษ เปิดสอนทุกระดับชั้น จำนวนผู้เรียนโดยเฉลี่ย
38.57 คนต่อห้องเรียน ทุกสถานศึกษาส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ โดยจัดให้มีห้องสมุด ห้องปฏิบัติ
การทางภาษา เครื่องคอมพิวเตอร์ และศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง สนับสนุนผู้สอนด้วยการฝึกอบรมและเข้าร่วม
ประชุมสัมมนาภายในประเทศ ปัญหาของผู้สอนคือภาระงานมาก นักเรียนไม่กล้าแสดงออก และจำนวนนักเรียน
ต่อห้องมากเกินไป เสนอแนะให้จ้างชาวต่างประเทศที่เป็นเจ้าของภาษามาสอน โดยตรง และปรับปรุงหลักสูตร
โดยเน้นให้ผู้เรียนใช้สื่อสารกันได้ในชีวิตประจำวัน

2. ผู้สอนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษถนัดสอนการอ่านมากที่สุด ทักษะที่ใช้ในการ
สอนมากที่สุดคือการพูด ทักษะที่มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษคือการฟังและการพูด ทักษะทางภาษา
ที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการฟังและการพูด ปัญหามากที่สุดของผู้สอนคือภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย
ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษมากที่สุดคือด้านผู้เรียน จำนวนผู้เรียนและระยะเวลาในการฝึกทักษะ ผู้สอน
วิชาภาษาจีนถนัดสอนและให้ความสำคัญกับทักษะการพูดมากที่สุด ไม่มีภาระงานอื่นที่ได้รับมอบหมายนอกจากการ
สอน ทักษะภาษาจีนที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการพูด ปัญหาของผู้สอนภาษาจีนคือโอกาสที่จะพัฒนาศักยภาพ
ด้านภาษาจีน

3. ผู้เรียนวิชาภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนวิชาภาษาอังกฤษมีความชอบภาษาอังกฤษและมีทักษะการอ่าน
ในระดับมาก ทักษะที่ต้องการปรับปรุงคือทักษะการฟังและการพูด ใช้ภาษาอังกฤษทำกิจกรรมการฟังเพลงในระดับ
มาก ต้องการทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในระดับมาก ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือเวลาในการฝึก
ทักษะน้อยและไม่ต่อเนื่อง ผู้เรียนวิชาภาษาจีนมีความชอบภาษาจีนและมีทักษะการอ่านในระดับมาก ทักษะที่ต้อง
การปรับปรุงคือทักษะการฟัง ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือจากบุคลิกภาพของครู และไม่มีโอกาสใช้ภาษาจีนในการ
ร่วมกิจกรรมชุมชน ผู้เรียนวิชาภาษาญี่ปุ่นมีความชอบภาษาญี่ปุ่นที่เรียนและมีทักษะในการพูดในระดับมาก ต้องการ
ทำงานในสถานที่มีการใช้ภาษาญี่ปุ่นในระดับมาก ปัญหาที่ผู้เรียนพบมากที่สุดคือวิธีการสอน/การจัดกิจกรรมการ
เรียนของครู

Title Profile and Usage of Foreign Language Education in Vocational Education Institutes of Southern Thailand

Author Mr.Sudjai Chumnummanee

Abstract

This research was conducted to examine the conditions and difficulties in educating foreign language in the Southern vocational education institutes as well as the requirements and levels of the Southern vocational education students' foreign language usage. The 70 samples were administrators, foreign language instructors and students of the Southern vocational education institutes 1-5. The instruments included 3 questionnaires, the data of which were analyzed with the modes of percentile and frequency arrangement.

The research results were descriptively presented as follows:

1. Focusing on the administrators, the major language employed in teaching was English, which allowed the students of all levels to attend. The average amount of students per class was 38.57. Every institute supported its foreign language education by providing libraries, language labs, computers and self-access-learning center as well as encouraging the instructors to participate in domestic workshops and seminars. However, the instructors' troubles, consisting of different job responsibilities, lack of students' class participation and quite a number of students in class, existed. The suggestion was to hire native speakers and improve curriculums to pay particular attention on daily communication.

2. For the foreign language instructors, those teaching English were good at teaching reading most, while speaking was employed most often. Listening and speaking were considered crucial for studying English and both skills required the most improvement. The principal difficulty of the instructors was extra job responsibilities as well as the amount of the students and the training period. In relation to Chinese instructors, with no additional job responsibilities, they had high ability in speaking and gave the greatest importance to this skill, which required the absolute improvement. The instructors themselves encountered the lack of opportunity to make progress in Chinese proficiency.

3. Concerning the students, those who study English possessed high level in English preference and reading skill, while listening and speaking needed improvement. The students put much of their interest in listening to the music and wished to work for a company where English was used. The problems found most was the lack of time and continuation in practice. The students studying Chinese liked the language and had high level in reading skill, while the skill to be improved was listening. Their instructors' personality and the loss of opportunity to employ Chinese in daily activities were the vital student's problems. The students studying Japanese liked the language they chose and had advanced ability in speaking. Most of them wanted to be employed by Japanese-spoken workplaces. Their major problem, however, was their instructors' teaching method or activity organization.